

دست اون گولاخه.
بله! مخاطبین عزیز، اظهارات نماینده آمریکا رو شنیدید.
من همین الان نماینده انگلیس رو هم اون وسط دیدم که
مشغول رقصیدن، ببینیم می‌تونیم باهاش مصاحبه‌ای داشته
باشیم.

+ سلام، آیا به چند سؤال من جواب می‌دید؟
▪ ببخشید ولی ما هنوز داغدار ملکه هستیم و نمی‌تونم
باهاتون مصاحبه کنم.
+ اما تو که داری می‌رقصی!
▪ این قِر تلخ من از گریه غم‌انگیزتر است.
+ حالا دوتا سؤال جواب بده بلکه برس به روح ملکه‌تون.
▪ خب پیرس.

+ نظرتون درمورد این جشن چیه؟
▪ خیلی خوشحالم که بالاخره یکی قدر زحمات متولیان حقوق
بشر جهان رو دونست. تا اینجا جشن که خوب بوده، اگه
شام و هدایا هم خوب باشه، دیگه مطمئنم روح ملکه هم در
آرامش خواهد بود.

+ نظرتون در مورد وضع حقوق بشر در غزه چیه؟
▪ عه! حالمون رو خراب نکن دیگه؛ اگه طرح بشردوستانه ملکه
برای غزه سال‌ها پیش اجرا می‌شد، الان ما شاهد این وضع در
غزه نبودیم.

+ جدی؟ مگه طرحش چی بود؟
▪ پیشنهاد ملکه این بود که کلاً هرچی فلسطینی هست از روی
زمین محو بشن و اگه این اتفاق می‌افتاد، ما الان شاهد درد و
رنج مردم غزه نبودیم. حالا دیگه من برم که به ساقی جدید
اومده تو مجلس.

مخاطبین عزیز واقعا به شمایی که اینجا نیستید حسودیم
می‌شه؛ ای کاش منم به شغل دیگه داشتم. نماینده عربستان
رو هم الان دیدم که به گوشه روی زمین نشسته و داره
گوشتش رو می‌خوره. بریم ببینیم حرفی برای گفتن داره!

+ آهای! تو هم می‌خواهی مصاحبه کنی؟
▪ حقوق بشر عالی‌ه. بگید وقتش رو یکم بیشتر کنن.
اصلاً جشن حقوق بشر بعدی، همین جمع، ریاض. همه
هزینه‌هاش هم پای ما.

ببیندگان عزیز من دیگه نای ادامه دادن ندارم؛ صادقانه! دیگه
نمی‌کشم. همین‌جا با شما و حرفه خبرنگاری خداحافظی
می‌کنم؛ خداحافظ.

دست و جیب و حقوق بشر

ریخت و پاش نشه، نمی‌خوایم همه‌جا جار بزنیم. به لحظه
ببخشید... این نماینده عربستان اون بالا چکار می‌کنه؟ مگه
نگفتم میزش رو تا ناموس پر خوراکی کنید که همون‌جا
مشغول باشه؟ این رقص شمشیر بلد نیست می‌زنه چشم
یکی رو کور می‌کنه؛ بیارش پایین جلوش گوشت گاو درسته
بذار بخوره... اگه گذاشتن یه مراسم بدون آبروریزی برگزار کنیم!
تو هم سؤال رو پرسیدی برو دیگه.

+ یه سؤال دیگه مونده؛ نظرتون در مورد نقض حقوق بشر تو
غزه چیه؟

▪ قطعاً یه تراژدی بزرگه.

+ خب اقدام شما چیه؟

▪ ما همین جشن رو گرفتیم که کم‌دی باشه دیگه. همیشه که
نباید تراژدی ببینیم، کم‌دی هم لازمه. دیگه برو اگر نه می‌دمت

سلام خدمت شما مخاطبان عزیز؛ به
طور زنده با گزارش از جشن بزرگی که برای
پاسداشت حقوق بشر در محل سازمان
ملل متحد برگزار می‌شه در خدمت شما
هستم. این جشن در حالی برگزار می‌شه که

محمد زاری
خبرنگار

مردم غزه همچنان تحت حمله و بمباران شدید هستن. نکته
جالب درمورد این جشن اینه که همه کشورها دعوت نشدن
و فقط نمایندگان بعضی کشورها که خودشون رو حافظان
حقوق بشر در جهان معرفی می‌کنن در جشن حضور دارن.
گفته می‌شه پیشنهاد برگزاری این جشن توسط آمریکا در
شورای امنیت سازمان ملل مطرح شده و چون رأی نیاورده، با
وتوی خود آمریکا برگزار شده. به سراغ بعضی از حاضرین در این
جشن می‌ریم تا مواضع شون رو بشنویم.

+ شما نماینده آمریکا هستید؟

▪ بله خودمم، تو موزا رو آوردی؟ مرد حسابی الان چه وقت موز
آوردنه؟ قبل از جشن باید می‌آوردی که بتونیم بچینیم!

+ نه بابا، من خبرنگارم.

▪ ای بابا یعنی هنوزم این موزا رو نیاوردن؟ یه لحظه اجازه
بدین... الو راجرز... هلو و زهرمار؛ مردک مگه تو مسئول موز
فدرال نیستی؟ این چه وضع کار کرده؟ آبرومون رفت... نه بابا
هنوز موزی نرسیده... بین صبح دوشنبه یه گزارش مفصل
در موردت می‌نوایسم، تحویل کاخ سفید می‌دم، تکلیفت
باید روشن بشه... التماس نکن، حالا این پیرمرد بایدن
هوش و حواس درست و حسابی نداره، دلیل نمیشه ازش
سوءاستفاده کنید... همین که گفتم، با پست معاونت موزی
فدرال خداحافظی کن... خجالت نمی‌کشن.

+ حالا می‌تونم سؤال رو بپرسم؟

▪ تو که هنوز اینجا ای! وقتی موز نیاوردی دیگه چرا وایستادی؟

+ بابا من خبرنگارم، سؤال دارم خیر سرم.

▪ ها! خب پیرس.

+ هدف از برگزاری این جشن چی بود؟

▪ والا ما دیدیم زحمت‌کشان عرصه حقوق بشر طی این
سال‌ها خیلی زحمت کشیدن و هیچ‌کس هم از شون قدردانی
نمی‌کنه، برای همین این جشن رو برگزار کردیم که گوشه‌ای از
زحمات شون جبران بشه.

+ پس چرا فقط چند کشور محدود اروپایی و عربی رو دعوت
کردین؟

▪ بالاخره گفتیم مراسم رو ساده بگیریم که خیلی هم

داوود افزای
کارنگار